

ת"פ 38546/09 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 18-09-38546 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשמים

זכור דין

במסגרת הסדר בין הצדדים תוקן כתוב האישום, ומעובdotיו עולה כי ביום 13/09/2018, הבדיקה השוטרת לירון נהון, (להלן: "השוטרת"), מכיוון הרכב בו נסעה, בנאשם הודה את מי שהסתבר כי היא בת זוגו (עובדת זו אינה רשומה בעובdotות כתוב האישום אלא אך בהוראות החיקוק, אך ההגנה לא חלקה עליה, א.ד.) לכיוון רכבו, (להלן - "המתלוננת").

הנאשם הוסיף וחנק את המתלוננת בצווארה בשתי ידייו תוך שהוא צועק עליה "שתעלת הביתה". השוטרת עזרה את רכבה, ביקשה מהנאשם להפסיק להכות את המתלוננת ואמרה כי היא מתקשרת למשטרת, אך הנאשם המשיך בשלו, אמר לשוטרת "מי את בכלל", והחל מכה בראה שול המTELוננת.

במהשר למתואר נכנס הנאשם לחניון, חיג אל המתלוננת ודרש ממנה להגיע למקום באומרו: "יש לך כמה שניות לדחת למיטה אם לא זה לא יגמר לך טוב".

במעשיו המתוארים לעיל תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין ובניגוד להסכמה ואיים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה במטרה להקניתה או להפחידה.

לאחר הודיעת הנאשם בכתב האישום המתוקן נקבע שהנאשם ביצע עבירה של תקיפה סתמו- בן זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן עבירה של איומים לפי סעיף 192 לאותו החוק.

במסגרת ההסדר נשלח הנאשם לשירות המבחן על מנת שיבחן, בין היתר, את עניין הרשותו, סוגיה שנותרה במחלוκת.

תקיירות השירות המבחן

تفسיר השירות המבחן סקר את הנאשם וקורות חייו. הנאשם הודה שנרג באלימות, אולם הסביר זאת בניסיון להפריד בין המתלוונת לבין הזוגתו החדשה, כשהשתים החלו לרביב ביניהן על רקע רגשותיהם כלפי ואקט של הגנה על מין מהן.

ה הנאשם הביע חריטה על המעשה, ציין כי הוא מתנגד לאלימות כלשהי, ובפרט כלפי נשים. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם התקשה להתיחס באופן אוטנטני ובכנות לחלקם בעיראה אלא השקיע מאמצים בבניית פסאדה חיובית ותיאר מערכת יחסים קרוביה גם היום למתרוונת.

בשיחה שקיימה קצינת המבחן עם המתלוונת, הדגישה האחרונה כי לא התלוונת נגד הנאשם והענין הסלים לכך תיק פלילי מאחר שה הנאשם "פגע בכבודה של השוטרת" שנכחתה במקום והוא שהגישה את התלוונת. המתלוונת שללה אלימות כלשהי מצדינו של הנאשם במהלך השנים בהן התנהלה מערכת יחסים, בינה לנאים מכל וכל.

שירות המבחן התרשם כי ברקע לעיר גilm הצעיר של המעורבים ומערכת יחסים שאופיינה בבלבול וחוסר גבולות.

בהערכתנו לקח שירות המבחן בחשבון את העובדה כי מדובר בבחור צעיר נעדר דפוסי אלימות מושרים, ואת האירוע כביטוי לבעיות במערכות יחסים ובהתנהגות תוקפנית על רקע העדר בשלות רגשית. עוד נלקחו בחשבון כוחותיו החיוביים לתפקוד, המחייבות והмотיבציה שמגללה בעת שירותו הצבאי.

שירות המבחן נמנע מהמליצה טיפולית בעניינו של הנאשם, שכן לדבריו לא התרשם כי קיימת אצל הנאשם תובנה או יכולת העמיקה לגבי מניעו והתנהלותו, וה爭ה他自己 עצמו שלל כל צורך בטיפול.

ביחס לשאלת הרשעה, על רקע גילו הצעיר, העובדה כי הינו חיל וכי לשירותו הצבאי ביחידת קרבית מרכיב חשוב בהתפתחותו המליך שירות המבחן שלא להרשיעו ואף לא להטיל עליו של"צ נוכחות המרחק הרב של הבסיס הצבאי ממקום מגוריו והזמןנות לבצע עבודות אלו שאין לנאים. חלף זאת המליך שירות המבחן להטיל על הנאשם התcheinבות להימנע מעיריה.

לאחר טיעוני הצדדים לעונש, הורה בית המשפט לשירות המבחן לשוב ולבחון את סוגיות השל"צ ואף שה爭ה עצמו נכונות לבצעו, שב שירות המבחן על דבריו לפיהם לפיו יתקשה הנאשם ביצוע המצו בעקבות, אולם הcin עבורי תכנית בהיקף מצומצם של 60 שעות.

טייעוני הצדדים לעונש

אביו של הנאשם העיד ומספר אודות בנו, בחור צעיר שככל עתידו לפניו, ושהחשיבות של אי הרשעה לתחילת חייו משמעותית עבורו ועבור בני משפחתו. הוא תיאר את הנאשם כאדם נורטטיבי שהרשעה עלולה "להרros את חיין".

טייעוני המאשימה

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

בטיוניה אישרה המאשימה כי הנאשםILD 1999, ב-20 בעת ביצוע העבירה ונטול עבר פלילי. עוד צינה לזכותו את הודהתו והחיסכון בזמן הציבורי, אך הדגישה את האליםות אותה הפעיל הנאשם במשיו, למרחב ציבורי, לעניין כל ואת לקיחת האחריות החלקית שלו על מעשיו.

עוד צינה את האינטראס הציבורי של הגנה על שלוחות נפשו של הפרט בפני מעשי הנאשם, את ערך שלמות הגוף והפגיעה בחירות הפעולה של הזולת, לדבריה מתחם הענישה בעבירות אלה נע בין 12-6 חודשים בפועל.

לדבריה, המלצטו של שירות המבחן לאו הרשעה אינה עולה בקנה אחד עם מתחם העונש המקובל או עם ההחלטה הנוגנת, הקובעת כי אלימות ומעשה אiomים הם נגע בחברה וכי ראוי שיינטן עונש הולם על עבירות אלו.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש בן ששה חודשים מסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, מסר על תנאי וקנס לשיקול דעת בית המשפט.

בטיוניה צינה ב"כ המאשימה פסיקה רלוונטית, שהוגשה לאחר הדיון לתיק בית המשפט.

טיונו ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ציין את הודיעתו המהירה של הנאשם, החרצה שהביע והאחריות שלקח למשיו. עוד הדגיש את היותו חייל צעיר, ואת התרששותו מתפקיד שירות המבחן כתפקיד חיובי.

לטעמו, הדרך הנכונה להבין את האירוע היא שהנאים נקלע לוויכוח בין שני חברותיו, הנוכחיות והקדמת (המתלוננת), ומתרך רצון למנוע את ההתנגשות בין השתיים, הגיעו הדברים למצב המתואר בכתב האישום. דברים אלה מקבלים חיזוק גם מהאמור בתפקיד שירות המבחן.

כמו כן טען כי העדרה של תועודה רפואי, מעידה על הפרופורציות הנכונות של האירוע.

בשאלת הנזק הצפוי לנאים מהרשותה טען כי שירותו הצבאי אינו מאפשר להציג קיומו של נזק קונקרטי, אולם ציין כי הרשותה בעניינו, בחור צער בעל תכניות לעתיד, יכולה לעמוד לו לרועץ.

מתחם העונשrai, לטעמו, הוא ענישה הנעה משל"כ ללא הרשות ועד לעבודות שירות.

בהתיחס לשיל"כ טען כי מדובר בחיל המגעים אחת לשבועיים לבתו, והדבר יקשה עליו, אולם אם יחליט, יכבד הנאשם את החלטתו. לדבריו, ההליך בו נמצא הנאשם, היוה גורם מרתייע עבورو.

ה הנאשם נמצא, בגין האירוע, עצור חמישה ימים דבר שהיווה עבورو טראומה ועboro בני משפחתו אשר אינם רגילים לאיוועים מסווג זה. לדבריו, ניתן, לאור נסיבות המעשה לסיים את ההליך בשל"כ ללא הרשות, גם על פי תנאית של הלכת כתוב.

ב"כ הנאשם הגיע לתיק בית המשפט פסיקה התומכת בעתרתו.

הנאשם סייר על השלכות כתוב האישום על תפקודו הצבאי, העובדה שנש��נו נלקח ממנו והוא הועבר מהתפקיד בו שירות עד להגשת כתב האישום. הנאשם ביקש מבית המשפט שימנע מהרשעתו שכן, לדבריו מדובר באירוע "שהרס את חייו", ומאחר וברצונו להמשיך ללמידה, לסיים את מסלול הבגריות ולהתחיל את חייו "ברג'ל ימין". כמו כן הביע את נוכנותו לבצע של"צ, עפ"י החלטת בית המשפט.

דין והכרעה

תחילה יש לציין כי התקיך דין הועבר לモותב זה לאחר דין ראשון בטיעונים לעונש אשר נשמע בפני מותב שפרש מכס השיפוט. בדיון הראשון לפני שנקבע לקבالت תסקير משלים והשלמת הטיעונים לעונש, הודיעו באיך הצדדים כי הם חוזרים על טיעוניהם הקודמים. פסיקה הוגשה לעונשו של בית המשפט.

שתי שאלות קשורות עומדות לפני: שאלת הרשותו של הנאשם והעונש שיש להטיל עליו.

על פי הלכת כתוב (ע"פ 2083/96 כתוב נ' מדינת ישראל, (21.08.97), פ"ד נב(3), 337):

הימנעות מהרשעה אפשרית איפוא בהצבר שני גורמים: ראשית על הרשותה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנייה סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסתים על הרשותה, מבליל לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל.

על מנת לאזן בין האינטרסים השונים, על בית המשפט לערוך בדינה מדויקת של עצמת הפגיעה הנאשם מול עצמת הפגיעה באינטרס הציבורי. בחינת המעשים המיוחסים לנאים מציבעים על כך כי אכן מדובר בעבירות הנמצאות ברף החומרה הגבוה של עבירות האלימות אף מדובר באירוע נקודתי. עם זאת נסיבות האירוע מלמדות כי הנאשם יכול היה, במהלך האירוע, לסתות ממעשו, לשוב ולשקול את הדברים.

דא עקא, שהנאשם עבר את האלימות המתמשכת כמתואר בכתב האישום אל מול פני שוטרת שאף זהירה אותו כי תקרא לשוטרים נוספים, אך לא היה בכך כדי לעצור בעדו מהמשיך, לאחר שדחף את המתлонנת הוא חנק את צווארה בידיו, המשיך והיכה בראשה, ואף התקשר באותו חמת זעם אל המתлонנת ואימע עליה במילים שגבשו את עבירת האיוםים בה הודה. העובדה שלא הורתע ממעשיו אף שעמדה מולו שוטרת במהלך האירוע, שהתקיים כאמור במרחב הציבורי, מלמדת קמעה על תפיסתו של הנאשם את שלטון החוק וגם על אופיו של האירוע.

סוג העבירות בהן הודה han אלימות כלפי נשים. בין פיזית ובין בעל פה. גם אם יצא מהנחה המבוצאת בסיפור המעשה מול שירות המבחן, han מצד הנאשם והן מצד המתлонנת, כי אין זו דרכו של הנאשם להיות אלים ביחסיו זוגיות, וכי מדובר

בairoo שהסלים ולא היה חלק משיירה, כיימת חומרה גלויה בעבירות אלימות כלפי בת זוג אשר הנסיבות האישיות אין יכולות לסתת ממנה

(רע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל (20.08.09) פורסם ב公报):

"**UBEIROT ALIMOT HAAYOMIM CCHAL, VENEGD BNOTOT ZOG BPERUT, HAFKO ZA MCBER LRUHA CHOLLA ASHER BTHI HAMASHFET MZOONIM LEHIAKK BHA.** NCON HOA OMENN CI AIN BCKR CDI "LEHOZIA" AT NSIBOTU AISSOT SHL HANASHM KONKRTI MN HAMSHOAH AOLOM DORSH HADVAR MTHN MSHNA TUKF LAOTOM AINTRASIM SHL GMOL SHL HERTUA, HN SHL HEBREYIN UZMOU VHN SHL UBRINIM BCOCH".

ANI MOON GM LKHAT BACHBON CI HUUDR AINTRAS KONKRTI BMKRAH ZA AINO BUL MASHKEL GBVA NOCH GILU SHL HANASHM, HIOTU "BGER CUUR" SCHL CHYO LPFNI VEHASHLCOT HAMSOIMOT SHISH LERASHUA GM UL SHIRUTU HAZBAI.

FSKHTI LA PUM CI KIIM AINTRAS CIBORI (BMOVNO HAREKH) BHEIMNUOT MATIAGO SHL ADM LERASHUA PLILIT, BHTHIS BUIKR AR LA RK - LANSHIM CUURIM, ALU SHUTIDIM TRIM YDUA, LERASHUA CSLUCHMA ULOLAH LECHEIL OTOM BDRCOM LHOT AZORIM PRODOKTIVIM HATORIMIM LCHBRA, NOCH MAGBLOUT HAMOBNOUT LERASHUA TOMNT BHOBHA.

CAHER ANI BOQN AFPA AT TANAHIA SHL HLCAT CTB NRAEA CI ZA MOL ZA UMIDIM SHN SHIKOLIM:

MACHAD HACHD HUUDR AINTRAS KONKRTI AO FGUA CHOMORA BSHIKOMO SHL HANASHM HWT SLCAORA HOA AINO ZOKK LSHIKOM, (AOSEF DBRIM BEMASHR LUNIN ZA) VAF KIIM AINTRAS AISI CIBORI BAI HERTUUL UL RAKU MOSHLCHOT SHAZCRA LUUL.

MACHAD SHNI, GM LAACHR TIKUN CTB HAYOSHOM, MSCHT AIRUIM HANFRASH BTINOT LUOBUDOT MAGLA CHOSER MORAH BPNI HOKH VNZGIOU VHUUDR SHLUTA UZMUTT BNSIBOT BHN HANASHM LA HZLICH LESHLIUT MRUTU UL ZOGTU. LZD ALHA - GM AM AMZUR UD DK AT CHOMRAT HEBIROT BHAYOTN ALIMOT KFLI BT ZOG - LA NIYAN LNTRAL LCHLTIN CHOMRA ZO, AISIYT CIBORIT, UL MERKBI HERTUA VHGMOUL MLLOIM OTCHA.

UL BIET HAMASHFET LTTA MASHKEL LHSFUT HEMINUOT LERASHUA UL AINTRAS CIBORI, HKOL CAMOR BHTHIS LNSIBOT KONKRTIOT SHL CL TIK VTIK (UP 96/2083 CTB N' MEDINT ISRAEL, (21.08.97), P'D NB(3), 337):

"**HCYL HOA SHISH LERASHUU NASHM SHUBER UBEIRA, OM SHTOUN AT HAYIFN SHOMA ULIO LSCHNUU AT BIET HAMASHFET SHIKOLI SHIKOM GOVRIM BMKRA HAYNDODALI UL SHIKOLIM SHBAINTRAS CIBORI.**

CAMOR LUUL, LCAORA AIIN MA LSHKM AT HANASHM HWT SHOAO LA ZOKK LSHIKOM. ALA SHTSKIR SHIRUT HMBHON MLMD CI HANASHM "MTAKSHA LHIOT AUTENTI VCNHA", MBTA "KOSHI BEHUMKA VHTHISHTUT SHUTCHIT LAIRUIM", VCN HTRSHM CI ACZL HANASHM "LA KIYMAT TOVNA AO YCOLT HUMKA LGAVI MINUYU VHTHNLUT", VCPFUL YOTZA MKR - "HOA SHOLL ZORU"

בטיוף. עולה מהדברים כי אם אין צורך בשיקום (פחות כר סובר הנאשם) - דרך המלך היא הרשעה, ואם יש צורך בשיקום - הנאשם אינו בשל לו.

קרأت את דבריו של האב בעיון רב, אין לי ספק כי מדובר בדאגה אמתית וכנה לעתיד בנו, גם אם הפגיעה הילכודית שמדובר בה היא "פגיעה תיאורטית".

מנגד, ועם כל ההסתיגיות, דרוש משקל הרבה יותר כדי להזכיר לטובות "אי הרשעה", בעבירותו אותן עבר הנאשם, שימושו הציבורית עלולה להיות שעל נספּ במשועול החלקלק של הקלה ואין הרטעה מפני עבירות אלימות כלפי בת זוג.

לפיכך, ולא בלי התלבטות, אין זה המקירה בו בית המשפט יוכל להטעם מהכללים המנחים שנקבעו בפסקה הענפה בכלל ובהלכת כתוב בפרט. גם אין זה המקירה בו ניתן לאפשר פגיעה בהרעתה הציבורית ובاقיפה השווונית הנדרשת כלפי העוברים על החוק.

המשקל המctrבר של העובדות והאירועים מחזקים את עמדתי לפיה העבירות אותן ביצע הנאשם, בנסיבותיהן, אין מאפשרות הימנענות מהרשעתו.

אני מרשים אפוא את הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1973 ובאיומים לפי סעיף 192 לאותו חוק.

קביעת מתחם העונש ההולם תעשה באמצעות שקלולים של מספר פרמטרים: הערך שנפגע מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערך החברתי, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בין הערכים שנפגעו בולטים בעיקר שמירה על שלום גופו ובטחונו של אדם, מעשיו של הנאשם פגעו בביטחוןוה ובלתיו גופה של המתлонנת, בין אם היא מעידה שכך נעשה לה ובין אם לאו. כך גם בנוגע לאיומים אותם השמייע באוזניה, אשר יש בהם כדי להפר את בטחונה האישית של אותה מתлонנת.

בחינת הפסקה מעלה כי מתחם העונש לעבירות מסווג דנן נع בין מאסר על תנאי ועד שישה חודשים מאסר שאפשר שירצטו בעבודות שירות, מכאן שעתירתו של ב"כ הנאשם מהוות חריגה הן ממתחם העונש שקבועתי והן דרך המלך - הרשעה.

בדומה לכך, גם עתרתה של המאשימה להטלת עונש מאסר בגין ששה חודשים בעבודות שירות - ברף הגבוח של המתחם אותו קבעתי, אינה עולה בקנה אחד עם נסיבות האירוע ונסיבות העבירה.

צדוק ב"כ הנאשם אמרו כי הפסקה אותה הגישה המאשימה אינה רלוונטית. גם אם העבירות זאת לאלו בהן הורשע הנאשם, עובדות המקרים שונות בתכלית מלואו לפני. רף האלים המתוואר בכתב האישום בו הודה הנאשם, נמור

באופן משמעותי מהאירועים המתוארים בפסקה שהביאה המאשימה לתמיכה בטענותיה.

מנגד, הפסקה שצין ב"כ הנאשם מתארת מקרים לא מבוטלים שהסתמכו באישורו של הנאשם. שם דובר במקרה שעברו כברת דרך בהליך המשפטי, אשר לרוב גם לווה בהליך טיפול, ארכוז ומשמעותי. תהליך אותו שלל כאמור הנאשם בפני שירות המבחן.

גם אם תתקבל גרסת הנאשם לפיה רצה אך לשמש חיז בין שני הצדדים בחזרות כמתואר בתסקיר שירות המבחן, לבסוף יפגעו זו בזו, האלימות שביקש למנוע שימושה כל' בידו לסיום האירוע. בכך יש להוסיף גם את האזהרות החזרות ונשנות אותן השמיעה השוטרת באזני, תוך בקשה שיחדל ממעשי, וחՐף זאת הנאשם לא שעה לקרוואותיה.

מקום עונשו של הנאשם בתחום העונש ההולם, נקבע בין היתר תוך בוחנת נסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין, התשל"ג-1977):

"הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו והפגיעה של העונש במשפחהו של הנאשם, נטילת אחירות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או באמצעות לחזור למוטב, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה, עברו הפלילי של הנאשם או העדרו".

חרף דחית עתירת הסניגור לאי אישורו של הנאשם, אני מוצא כי הנسبות הקשורות בנאשם, שאינן קשורות בעבירה מצדיקות הצבת עונשו ברף התחתון של המתחם אותו קבעתי. זאת בהלימה וככטוי לנסיבותו האישיות, תוך שאני לוקח בחשבון את מגוון השיקולים העומדים לזכותו: הוידיות המהירה, החרטה אותה הביע, גילו הצעיר, העובדה שהוא חייל בשירות סדיר וממי שחייו עוד לפניי.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מסר למשך חמישה חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור אחת העבירות בהן הורשע לפני, זאת במשך שנתיים מהיום.
2. מתן התching'יות בסך 2,000 ₪, להימנע מן העבירות בהן הורשע הנאשם, אם יסרב להצהיר בפני בית המשפט על התching'יות זו - יאסר למשך 20 ימים.

נרשמה לפני הצהरתו של הנאשם לפיה הוא מתחייב להימנע לעבר את העבירה כאמור.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד כסלו תש"פ, 22 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.